

Zoo guanya el Premi Cerverí

«La mestra», del disc 'Raval', ha estat escollida com la millor lletra de cançó de la temporada | La cançó homenatja Marifé Arroyo, expulsada i represaliada de l'escola de Barx

Zoo al Clownia 2017 | Xavier Mercadé

El col·lectiu musical de Gandia **Zoo** ha tornat aquest estiu amb un segon disc, *Raval* (Propaganda pel Fet!, 2017), que posa llum sobre la perifèria de la història. Una de les cançons més ben cuidades de l'àlbum, "La mestra", ha estat reconeguda com la millor lletra editada durant el darrer any al Premi Cerverí, que impulsa la Fundació Prudenci Bertrana.

El tema de **Zoo** recull el relleu de "La clau de girar el taller", tema d'**Adrià Puntí** guanyador de l'any passat. La resta de cançons que optaven al guardó eren "El riu de l'oblit", d'**Enric Montefusco**; "Menteix la primavera", de **Mishima**; "Els afores", de **Renaldo & Clara**; "La mestra", de **Zoo**; "Obriu les portes", de **Txarango**; "Heroïna de Montserrat", de **Les Sueques**; "Vals de l'oblit", de **Jaume Sisa**, i "Vos trobava a faltar", de **Miqui Puig & ACP**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=pP-zKooTgio>

Història d'una mestra

"La mestra" és una cançó basada en la història de Marifé Arroyo, expulsada i represaliada de l'escola de Barx. La seva biografia vinculada a la renovació pedagògica i a la introducció del valencià va quedar reflectida al llibre de Víctor Gómez Labrado *La mestra* (3i4, 1995; reeditat per Bromera el 2010).

"És una història molt bonica i que ens toca molt de prop. És una mestra filla d'immigrants castellans que als anys setanta va arribar al poble de Barx, a deu quilòmetres de Gandia, des d'on va impulsar una escola democràtica i valenciana. Em va semblar molt seductora per la història en si i pel lloc on passa... Jo sóc molt romàntic, vaig anar-hi i em vaig imaginar la seva vivència als anys setanta. Va ser una dona heroica", relata Toni Sánchez 'Panxo'. El cantant i lletrista de **Zoo** té clar que la cançó és un homenatge a Marifé Arroyo però també a tots els mestres del Moviment de Renovació Pedagògica que aquells anys es van enfrontar a molts obstacles.

"La seva història ens va inspirar, però a la cançó no hi surt cap nom. Ni el d'ella ni el de Barx. Jo no la coneixia personalment i no sabia fins a quin punt li agradaria ser protagonista explícita d'un grup que fa música moderna i que ideològicament potser no coincideix amb els seus posicionaments actuals. Com que no ho sabia vaig voler ser prudent i vaig escriure la cançó en abstracte. A més, així s'hi podien sentir identificats altres mestres que han passat per situacions similars."

Amb la cançó ja enregistrada, hi va haver una trobada amb la mestra homenatjada. "Quan ja tenia la cançó feta vaig contactar amb una amiga poetessa de Gandia que sabia que els coneixia. Parlo en plural perquè em refereixo a Marifé i al seu home, que és el poeta Josep Piera. Vaig pensar que era just que en tingueren coneixement abans que isquera la cançó. No era tant per demanar-los autorització sinó per veure quina seria la reacció i saber fins a quin punt podíem explicar la seva història. Els la vaig dur i es van emocionar. Els va agradar la cançó perquè se senten orgullosos del que van fer i que les generacions posteriors ho puguin recordar."